

[Poulsgaard]

skønne dag med alle de forhindringer, man sætter i kørebanen, og det koster jo det hvide ud af øjnene.

Det, jeg vil frem til, er, at hvis vi skal sikre de svage i trafikken, så skal vi satse noget mere på cykelstier og gangstier og gangtunneler og den slags, men vi skal ikke sikre de svage i trafikken ved at blive ved med at genere bilisterne. Til sidst kan det jo ikke betale sig at have bil, så kan man lige så godt begynde at bruge apostlenes heste. Så sparer vi selvfølgelig også noget valuta!

Jeg siger ikke nej til lovforslaget, men jeg siger heller ikke ja, for det er jeg ikke parat til endnu, men jeg synes nok, at denne regering er dygtig på mange måder. Det er jo lykkedes den at bilde befolkningen ind, at det går vældig godt; den sætter skatten op, uanset at den kom til verden på et løfte om at sætte skatterne ned, og dette her er jo en slags skjult skatteforhøjelse. Nu er det bare bilisterne, der får et ordentligt gok oven i låget, for der skal lægges på forsikringspræmierne.

Vi er enige om, at de svage skal sikres, men at det ligefrem skal gøres på denne måde, kan jeg ikke tage stilling til her og nu.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hvem skulle egentlig tro, at et lovforslag, der har overskriften »Ændring af færdselsloven«, kunne gennemgå en behandling af den karakter, vi har haft i dag? Det var der i hvert fald ikke mange der ville have troet i maj måned, da vi jo også, som nogle har opdaget, behandlede færdselsloven. Men det er da kun glædeligt, at vi kan samles om denne opgave. Denne del af færdselsloven, nemlig hvordan man skal bistå de mennesker, der kommer ud for uheld i færdslen, er bestemt heller ikke uvigtig. Hvad enten man har det ene eller det andet standpunkt til færdselsloven, så ved vi jo, at færdselsuheld er noget, der bliver ved med at komme. Det, vi diskuterer, er oftest, hvordan vi kan begrænse dem, og det er dér, uenigheden ofte kommer frem.

Men vi vil gerne sikre, at de svage i trafikken, og jeg vil særlig fremhæve børnene, føler en beskyttelse ikke bare i færdslen i forbindelse med færdselsreglerne, men også hvis uheldet er ude. Det tror jeg er noget, der kan samle mange, og det har jo også vist sig.

Gratis er det selvfølgelig ikke, det har hr. Poulsgaard ret i, men hvis man nu har det standpunkt, som hr. Poulsgaard også har, at man gerne vil beskytte de svage, også når de bliver udsat for et trafikuheld – vi er jo enige om, at der er ingen af os, der kan bestemme, hvem det sker for – så kommer der altså økonomi ind i billedet.

Det er rigtigt, at det vil bevirke, at de nuværende forsikringspræmier skal stige med hensyn til ydelser til ofre, og det ved vi også vil gå igen for så vidt angår præmierne. Men der er jo ingen anden vej, for den anden vej, i teorien i hvert fald, ville være, at det offentlige på en eller anden måde skulle gå ind i billedet, og det tror jeg hr. Poulsgaard er enig med mig om i hvert fald ikke ville være nogen god udvej. Derfor er der kun den mulighed tilbage, synes jeg, at de, der har den lovpligtige forsikringsordning i forbindelse med deres deltagelse i færdslen og den lovpligtige ansvarsforsikring, fordi de er farlige i færdslen forstået på den måde, at virkningerne af deres deltagelse i færdslen kan fremkalde større ulykker, end der ellers ville kunne blive tale om, kommer til at bære det, der økonomisk skal bæres i den forbindelse. Det tror jeg ikke vi kommer uden om.

Hr. Jimmy Stahr gjorde en særdeles venlig bemærkning om fremsættelsestalen. Det må jeg sige var opmuntrende, fordi vi netop i denne sommer, hvor folketinget gav os god tid, fordi man vedtog så meget godt – og enkelte gange også noget mindre godt – allerede i maj måned har haft tid til at drøfte tingene, indtil vi skulle mødes igen i oktober. I ministeriet har vi netop drøftet fremsættelsestaler, i og for sig ud fra det synspunkt, som hr. Jimmy Stahr kom frem med, nemlig om de ikke kunne have en tendens til at være for stereotype, for kedelige, og ikke dukke ned i det, der måtte være det centrale set fra folketingets side i forbindelse med den pågældende lovgivning. Derfor gælder det for begge de lovområder, vi har drøftet i dag, at der netop er tale om nogle af de steder, hvor vi har villet prøve på at sige noget, som vi mente kunne tale til folketingets medlemmer og også gerne til andre i forbindelse med den behandling af lovforslagene, vi skulle have. Jeg er overbevist om, at den opmuntrende bemærkning, som hr. Jimmy Stahr er fremkommet med, vil få betydning hos os, og det håber jeg også den vil i øvrigt inden for rege-